

**ỦY BAN NHÂN DÂN QUẬN TÂN BÌNH
TRƯỜNG THCS NGÔ QUYỀN**

TỔ NGŨ VĂN

NGŨ VĂN 9

BÀI TẬP ÔN TẬP KHỞI NGŨ, CÁC THÀNH PHẦN BIỆT LẬP

Bài 1. Xác định khởi ngữ trong các câu sau:

- a) Nghe gọi, con bé giật mình, tròn mắt nhìn. Nó ngo ngác, lạ lùng. Còn anh, anh không ghìm nổi xúc động. (Nguyễn Quang Sáng, Chiếc lược ngà)
- b) Giàu, tôi cũng giàu rồi. (Nguyễn Công Hoan, Bước đường cùng)
- c) Về các thể văn trong lĩnh vực văn nghệ, chúng ta có thể tin ở tiếng ta, không sợ nó thiếu giàu và đẹp... (Phạm Văn Đồng, Giữ gìn sự trong sáng của tiếng Việt)
- d) Ông cứ đứng vờ xem tranh ảnh chờ người khác đọc rồi nghe lỏm. Điều này ông khổ tâm hết sức. (Lim Lân, Làng)
- e) -Vâng! Ông giáo dạy phải! Đối với chúng mình thì thế là sung sướng.
(Nam Cao, Lão Hạc)
- g) Một mình thì anh bạn trên trạm đỉnh Phan-xi-păng ba nghìn một trăm bốn mươi hai mét kia mới một mình hơn cháu. (Nguyễn Thành Long, Lặng lẽ Sa Pa)
- h) Đối với cháu, thật là đột ngột... (Nguyễn Thành Long, Lặng lẽ Sa Pa)

Bài 2. Xác định các thành phần biệt lập trong những phần trích sau, chỉ rõ đó là thành phần gì?

- a) Với lòng mong nhớ của anh, chắc anh nghĩ rằng, con anh sẽ chạy xô vào lòng anh, sẽ ôm chặt lấy cổ anh.
- b) Anh quay lại nhìn con vừa khe khẽ lắc đầu vừa cười. Có lẽ vì khổ tâm đến nỗi không khóc được, nên anh phải cười vậy thôi.
- c) Ô, sao mà độ ấy vui thế.
- d) –Trời ơi, chỉ còn có năm phút!
- e) Nhưng còn cái này nữa mà ông sợ, có lẽ còn ghê rợn hơn cả những tiếng kia nhiều.
- g) Chao ôi, bắt gặp một con người như anh ta là một cơ hội hãn hữu cho sáng tác, nhưng hoàn thành sáng tác còn là một chặng đường dài.
- h) Trong giờ phút cuối cùng, không còn đủ sức trăng trối lại điều gì, hình như chỉ có tình cha con là không thể chết được, anh đưa tay vào túi, móc cây lược, đưa cho tôi và nhìn tôi một hồi lâu.
- i) Ông lão bỗng ngừng lại, ngờ ngợ như lời mình không được đúng lắm. Chẳng nhẽ cái bọn ở làng lại đốn thế được.

k. Suốt đời Nhĩ cũng đã từng chơi phá cờ thế trên nhiều hè phố, thật là không dirt ra được.

Bài 3. Xác định các thành phần biệt lập trong những phần trích sau, chỉ rõ đó là thành phần gì?

a) -Này, bác có biết mấy hôm nay súng nó bắn ở đâu mà nghe rát thế không?

b) -Các ông, các bà ở đâu ta lên đây ạ?

-Thưa ông, chúng cháu ở Gia Lâm lên đây ạ.

c) Lúc đi, đưa con gái đầu lòng của anh- và cũng là đứa con duy nhất của anh, chưa đầy một tuổi.

d) Lão không hiểu tôi, tôi nghĩ vậy, và tôi càng buồn lắm.

e) Chúng tôi, mọi người – kể cả anh, đều tưởng con bé sẽ đứng yên đó thôi.

g) Cô bé nhà bên (có ai ngờ)

Cũng vào du kích

Hôm gặp tôi vẫn cười khúc khích

Mắt đen tròn (thương thương quá đi thôi).

h) Xây cái lǎng ấy cả làng phục dịch, phải gánh gạch, đập đá, làm phu hồ cho nó.

i) Tìm tôi cũng đập không rõ. Dường như vật duy nhất vẫn bình tĩnh, phớt lờ mọi biến động chung là chiếc kim đồng hồ.

Bài 4. Viết 1 bài văn (khoảng 2 trang giấy học sinh) có sử dụng ít nhất 1 khởi ngữ và 1 thành phần biệt lập nêu suy nghĩ của em về sự hợp tác trong bối cảnh thế giới hiện nay.

ĐỀ ÔN LUYỆN

ĐỌC HIỂU

Đọc văn bản dưới đây và thực hiện các yêu cầu:

Trong một buổi diễn thuyết đầu năm học, Brian Dison – Tổng giám đốc tập đoàn Coca Cola đã nói chuyện với sinh viên về mối tương quan giữa nghề nghiệp với những trách nhiệm khác của con người. Trong bài diễn thuyết có đoạn:

“Bạn chớ đặt mục tiêu của bạn vào những gì mà người khác cho là quan trọng. Chỉ có bạn mới biết rõ điều gì tốt nhất cho chính mình.

Bạn chớ nên thờ ơ với những gì gần gũi với trái tim bạn. Bạn hãy nắm chắc lấy như thể chúng là những phần trong cuộc sống của bạn. Bởi vì nếu không có chúng, cuộc sống của bạn phần nào sẽ mất đi ý nghĩa.

Bạn chớ để cuộc sống trôi qua kẽ tay vì bạn cứ đắm mình trong quá khứ hoặc ảo tưởng về tương lai. Chỉ bằng cách sống cuộc đời mình trong từng khoảnh khắc của nó, bạn sẽ sống trọn vẹn từng ngày của đời mình.

Bạn chớ bỏ cuộc khi bạn vẫn còn điều gì đó để cho đi. Không có gì là hoàn toàn bế tắc, mà nó chỉ thật sự trở nên bế tắc khi ta thôi không cố gắng nữa.

Bạn chớ ngại nhận rằng mình chưa hoàn thiện. Đó chính là sợi chỉ mỏng manh ràng buộc mỗi người chúng ta lại với nhau.

Bạn chớ ngại mạo hiểm. Nhờ mạo hiểm với những vận hội của đời mình mà bạn biết cách sống dũng cảm...”.

*(Theo **Quà tặng cuộc sống – Sống trọn vẹn từng ngày** –
kienthuccuocsong.edu.vn)*

Câu 1: Chỉ ra tác hại của lối sống “thờ ơ với những gì gần gũi với trái tim bạn” được nêu trong đoạn trích.

Câu 2: Theo em, “điều gì tốt nhất cho chính mình” được nói đến trong câu: “Chỉ có bạn mới biết rõ điều gì tốt nhất cho chính mình” là gì?

Câu 3: Brian Dison nói: “*Bạn chớ ngại mạo hiểm. Nhờ mạo hiểm với những vận hội của đời mình mà bạn biết cách sống dũng cảm...*”, em có đồng tình với điều đó không? Vì sao?

LÀM VĂN

Viết một bài văn nghị luận (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về ý kiến của Brian Dison trong phần đọc hiểu: “*Không có gì là hoàn toàn bế tắc, mà nó chỉ thật sự trở nên bế tắc khi ta thôi không cố gắng nữa*”.

**** Học sinh làm vào vở bài tập. Giáo viên sẽ kiểm tra trong tuần đi học lại.**